

עפ"ת (חיפה) 4387-08-15 - יאסר בישר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 4387-08-15 - יאסר בישר נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 4387-08-15

יאסר בישר

ע"י ב"כ עו"ד ראפת אסדי

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[18.11.2015]

כבוד השופטת רונית בש

פסק דין

1. לפניי ערעור על גזר הדין מיום 21.6.15 (להלן: "גזר הדין"), שניתן בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה בתיק תת"ע 1171-09-14 ע"י כב' השופט גיל קרזבום, ס.נשיא (להלן: "בית משפט קמא"). המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שעניינן נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. בית משפט קמא גזר על המערער את העונשים, כדלקמן: קנס בסך 1500 ₪, פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 5 חודשים בפועל ופסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.

2. בית משפט קמא ציין בגזר הדין, כי המערער נהג למרות שרישיונו לא היה בתוקף במשך שמונה שנים וכן הוטעם בגזר הדין, כי מדובר בתקופה ארוכה וכי ראוי להשית במקרים אלו פסילה בפועל ארוכה לפי עתירת המאשימה. בהינתן הנסיבות לקולא, ובפרט נסיבותיו האישיות של המערער, העובדה שהוא מתפרנס מנהיגותו ותיקן המחדל (חודש רישיון הנהיגה), סבר בית משפט קמא, כי יש להשית על המערער פסילה שתקופתה קצרה מ-8 חודשים ולפיכך, הושתה כאמור על המערער תקופת פסילה בפועל של 5 חודשים, עליה נסוב הערעור בתיק זה.

3. יוער, כי מגזר הדין עולה, כי בית משפט קמא הציע למערער, כי יסויג עונש הפסילה שיושת עליו, כך שהמערער יהא רשאי לנהוג על משאית בשעות העבודה, זאת על מנת שלא יפוטל מעבודתו, וחלף כך תושת עליו פסילה ארוכה יותר לגבי רכבים אחרים. לאחר התייעצות עם הסנגור, דחה המערער אפשרות זו.

נימוקי הערעור

4. במסגרת נימוקי הערעור טוען המערער, כי "ריפא את הפגם", פעל לחידוש רישיון הנהיגה ובסופו של יום קיבל רישיון הנהיגה קבוע. בנקודה זו טוען המערער, כי הפנה, במסגרת טיעוניו לעונש בפני בית משפט קמא לפסיקה הענפה, לפיה שעה שנהג מחדש את רישיונו, נוהגים בתי המשפט שלא להשית עליו במקרים כגון דא פסילה בפועל. המערער סבור, לפיכך, כי שגה בית משפט קמא עת שהשית עליו עונש של פסילה בפועל כה ארוכה.
5. באשר לעברו התעבורתי של המערער, נטען בנימוקי הערעור, כי על אף שלחובת המערער הרשעות תעבורה רבות, הרי שהוא נהג ותיק, ולטענתו, מרבית העבירות שצבר הן עבירות טכניות ובטיחותיות וחלקן אף קם מכוח חזקת הבעלות. המערער מוסיף ומדגיש, כי הוא נוהג משנת 1989 מבוקר ועד ערב ומקצועו נהיגה ולפיכך, לדידו, אין לראות בעברו התעבורתי, כמכביד.
6. המערער מציין, כי פעל במשך תקופה ארוכה לחידוש רישיונו, עבר הליך ארוך ומורכב של פשיטת רגל, שילם קנסות בסך אלפי שקלים ולפיכך סבר, כי בית משפט קמא יקל עימו ולא ישית עליו פסילה בפועל.
7. המערער מצרף לנימוקי הערעור פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית, אשר הוצגה גם בפני בית משפט קמא וטוען, כי בית משפט קמא התעלם מהפסיקה הנ"ל, כמו גם מהודיית המערער ומלקיחת האחריות על מעשיו, וכן מנסיבותיו האישיות. המערער מוסיף ומציין, כי בית משפט קמא כלל לא קבע, במסגרת גזר הדין, מתחם עונש הולם ולא נימק מדוע הוא לא סבור, כי ראוי להימנע מהשתת עונש פסילה בפועל על המערער.
8. המערער מציין עוד בערעורו, כי הוא בן 45, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. המערער מוסיף, כי נסיבותיו האישיות אינן קלות- המערער עבר הליך שיקום ארוך והתקבל לאחרונה לעבודה בעיריית חיפה, הוא מפרנס יחיד ורישיון הנהיגה נחוץ לו לצורכי עבודה ולצרכיו האישיים.
9. לפיכך, המערער עותר כי בית המשפט יקבל את הערעור ויורה על ביטול עונש הפסילה בפועל שהושת עליו במסגרת גזר הדין. לחילופין, עותר המערער, כי בית משפט ימתיק את עונש הפסילה שהושת עליו ויורה על סיווג הפסילה לשעות העבודה ולשעות התורנות של המערער, כך שהפסילה לא תחול על רכב פרטי ועל משאית.
- טיעוני ב"כ הצדדים בדיון

10. בדיון בפניי היום חזר ב"כ המערער על האמור בהודעת הערעור. ב"כ המערער שב וטען, כי יש להתחשב במקרה דנן בכך שהמערער חידש את רישיון הנהיגה שלו ולא להשית על המערער עונש של פסילה בפועל. להמחשת עמדתו הנ"ל הגיש ב"כ המערער פסיקה (מע/1). עוד טען ב"כ המערער, כי אין כל היגיון ותועלת לחברה בפסילת המערער מלנהוג במשך 5 חודשים, זאת כשעסקין במי שחידש כאמור את רישיון הנהיגה, לאחר הליך של פשיטת רגל. עוד טען ב"כ המערער, כי המערער עובד כנהג עירייה, דבר המלמד על הפגיעה במערער כתוצאה מהשתתפות עונש של פסילה בפועל עליו. ב"כ המערער הביע תמיהה באשר לקביעת בית משפט קמא, כי עונש הפסילה הראוי הוא עונש של 8 חודשי פסילה בפועל. ב"כ המערער ציין בנקודה זו, כי העונש הנ"ל הושת בעקבות עתירת המאשימה להשתתפות עונש של 8 חודשי פסילה בפועל. עוד הטעים ב"כ המערער בנקודה זו, כי בית משפט קמא השית על המערער עונש של 8 חודשי פסילה בפועל בגזר דין קודם שניתן באותו תיק, בהיעדר התייצבות המערער לדיון, אולם בוטל בעקבות בקשה שהגיש המערער. ב"כ המערער ביקש, לפיכך, לבטל את עונש הפסילה בפועל שהושת בגזר הדין, ולחילופין, לסייג את הפסילה על מנת שלא ייגרם למערער הנוהג, לפרנסתו, במשאית, נזק בלתי הפיך.
11. מנגד, ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערעור, תוך שציין כי העונש שהושת על המערער הוא סביר והולם ואינו חורג באופן קיצוני מרמת הענישה הנהוגה במקרים כגון דא. ב"כ המשיבה הדגיש, כי במקרה דנן הושת על המערער בגזר הדין הראשון, שבוטל כאמור, עונש של 8 חודשי פסילה בפועל, זאת נוכח העובדה שהמערער נהג 8 שנים ללא רישיון נהיגה בתוקף. ב"כ המשיבה הטעים, כי בהינתן חידוש רישיון הנהיגה ע"י המערער, התחשב בית משפט קמא בדינו של המערער והעמיד את תקופת הפסילה בפועל על תקופה של 5 חודשים בלבד. עוד טען ב"כ המשיבה, כי עברו התעבורתי של המערער מכביד וכולל בחובו גם הרשעות בעבירות תעבורה חמורות. ב"כ המשיבה הגיש פסיקה המלמדת על השתתפות עונש פסילה בפועל בגין העבירה שבפנינו, זאת גם לאחר שחודש רישיון הנהיגה (ראה מש/1).
דיון והכרעה
12. המערער הורשע, כאמור, בפני בית משפט קמא בביצוע עבירות שעניינן נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. ודוק, המערער נהג ללא רישיון נהיגה בתוקף במשך תקופה ממושכת של 8 שנים, וכן ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, דבר המלמד בדבר זלזולו המתמשך של המערער בשלטון החוק, כמו גם בדבר סיכון כלל המשתמשים בדרך הגלום בנהיגה ברכב, ללא רישיון בתוקף, במשך שנים ארוכות. להמחשת האמור לעיל יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון ברע"פ 2423/12 שרון כהן נ' מ"י (פורסם בנבו, ניתן ביום 7.5.12):
"כפי שקבע בית המשפט לתעבורה, המבקש עשה דין לעצמו, תוך זלזול בשלטון החוק וסיכון הנהגים האחרים בכביש, כאשר בחר לנהוג ברכבו, במשך תקופה ארוכה, ללא רישיון נהיגה בתוקף. לא רק זאת, אלא שמכתב האישום עולה כי המבקש נהג גם ללא פוליסת ביטוח תקפה. בנסיבות אלה, ולנוכח עברו התעבורתי המכביד של המבקש, העונש שהוטל עליו הוא עונש מקל...".
13. לאמור לעיל יש להוסיף את עברו התעבורתי המכביד של המערער. ודוק, עיון בגיליון המרשם התעבורתי של המערער מלמד, כי המערער צבר לחובתו כ- 50 הרשעות בעבירות תעבורה שונות, לרבות הרשעות בעבירות תעבורה חמורות, כפי שטען בנקודה זו ב"כ המשיבה. יודגש, כי בשנת 2010 הורשע המערער בביצוע עבירה דומה של נהיגה ברכב ללא רישיון בתוקף ונגזר דינו, בין היתר, לחודשיים פסילה בפועל, דבר שלא הרתיע את המערער מלשוב ולנהוג ללא רישיון נהיגה בתוקף. עוד יוטעם בעניין זה, כי אין במשלח ידו של המערער כנהג כדי להצדיק את עברו התעבורתי המכביד, מה גם שעבר זה כולל בחובו כאמור גם הרשעות בעבירות תעבורה שאינן מוגדרות כ"עבירות טכניות".

14. בית משפט קמא בגזר הדין נתן דעתו לנסיבותיו האישיות של המערער, תוך שהטעים כי הוא נותן דעתו לכך שהמערער מתפרנס מנהיגותו, כמו גם לכך שהמערער חידש, בסופו של יום, את רישיון הנהיגה. בית משפט קמא אף הציע, כאמור, למערער להסכים לסיוג עונש הפסילה, כך שיותר לו לנהוג במשאית במסגרת שעות עבודתו, ובמקביל יושת עליו עונש פסילה בפועל לתקופה ממושכת שיחול על רכבים אחרים, זאת כפי שעולה מעיון בגזר הדין. דא עקא, שהמערער לא הסכים להצעתו הנ"ל של בית משפט קמא.

15. בית משפט קמא, בהשיתו על המערער עונש של פסילה בפועל לתקופה של 5 חודשים, איזן נאותה בין חומרת העבירות בהן הורשע המערער לבין נסיבותיו האישיות, כמו גם העובדה שהמערער חידש, בסופו של דבר, את רישיון הנהיגה. אין בידי לקבל את טענת ב"כ המערער, לפיה המדיניות הנהוגה מלמדת, כי אין מקום להשית כלל עונש של פסילה בפועל במקרה כגון דא. יוטעם בנקודה זו, כי מהפסיקה שהגיש ב"כ המשיבה (מש/1) עולה תמונה שונה של השתת עונשי פסילה בפועל על נאשמים שהורשעו בעבירה של נהיגה ללא רישיון בתוקף, זאת על אף שרישיון הנהיגה שלהם חודש. 16. ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בענישה שהושתה על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים, בין היתר, כאשר העונש שהושת חורג קיצוני מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים, זאת כפי שעולה מהדברים הבאים, שנאמרו בע"פ 6007/13 חוסאם אבו שהאב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.01.2015):

"כידוע, הלכה פסוקה היא כי אין ערכאת הערעור מתערבת בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם טענה הערכאה הדיונית טעות של ממש או כאשר העונש שהושת על ידה חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות [ראו, למשל: ע"פ 1242/97 גרינברג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (3.2.1998); אבו כפ נ' מדינת ישראל (2.6.2008)]".

17. ומהתם להכא:

כך גם במקרה דנן, אין מקום להתערב בעונש הפסילה בפועל שהושת בגזר הדין על המערער, זאת נוכח העובדה שאין המדובר כלל בעונש החורג קיצוני מרמת הענישה הנהוגה בנסיבות דומות. יוער, כי עונש הפסילה בפועל בן ה- 5 חודשים אינו חמור כלל ועיקר, בהינתן חומרת העבירות בהן הורשע המערער ועברו התעבורתי ואין מקום להתערב בו, זאת אף אם לא קבע בית משפט קמא בגזר הדין את מתחם העונש ההולם, בתוואי הנדרש עפ"י תיקון 113 לחוק העונשין. התשל"ז-1977. אשוב ואציין, כי בהשתת עונש הפסילה בפועל לתקופה של 5 חודשים, התחשב בית משפט קמא, לקולא, בנסיבותיו האישיות של המערער ובחידוש רישיון הנהיגה על ידו.

18. סיכומו של דבר, הערעור נדחה.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית משפט קמא, לא יאוחר מיום 15.12.15 בשעה 12:00.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה. ניתן היום ו' כסלו תשע"ו, 18 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.